

3 sönd. e. Trettondagen 2019

Ingemar Andersson (LFS)

Jesu makt att skapa tro på jorden. Fälten vitnar till skörd..

Texter: Psalt 53; 2. Kong 5: 1-14; Rom. 12:16-21; Matt. 8:1-13. II: Joh. 4:27-42.

Jesus och hans lärjungar befinner sig i Samarien. Att judar uppehöll sig i Samarien hörde inte till vanligheterna. Judarna brukade ta långa omvägar runt Samarien. Föraktet mellan judar och samariter var djupt grundat.

Detta har sin historiska förklaring. När Israels rike med huvudstaden Samaria gick under och det mesta av folket bortfördes i fångenskap, därför att de förkastat Herren, bosatte sig andra folk i landet. Det uppstod ett blandfolk av judar och hednafolk, som dels dyrkade Israels Gud, dels tillbad egna gudar. Och mellan judar och samariter utvecklades en fiendskap, som levde vidare också på Jesu tid. Fariséerna visade sitt förakt för Jesus genom att kalla honom samarit. *Säger vi inte med rätta att du är en samarit och har en ond ande!*

Han måste gå genom Samarien

Men Jesus föraktar inte människor. Han är allas Frälsare, vilket folk och vilken samhällsklass man än tillhör. Han tar emot Nikodemus, en av samhällets främsta, han umgicks med publikaner och syndare, och den här gången, säger bibelordet, måste han gå genom Samarien. Han hade ett ärende dit. Fälten vitnade till skörd i Samarien. Och med Jesus tar skördearbetet för Guds rike sin början. Och det börjar vid Jakobs brunn i Sykar, med en av de uslaste i samhället.

Jesus sitter ensam, trött av vandringen (han är sann människa), vid brunnen. Lärjungarna har gått in i staden för att skaffa mat. Och dit kommer nu en ensam kvinna. Hon kommer vid sjätte timmen, alltså mitt på dagen, för att hämta vatten, något som normalt var morgon- eller kvällssysslor för kvinnorna, och som också var ett tillfälle till social gemenskap.

Den här kvinnan lever ett sådant liv att hon stötts ut ur gemenskapen. Hennes lösaktiga, syndiga liv, döms av folket i staden. När hon kommer i samtal med Jesus avslöjas att hon avverkat fem män och nu är inne på den sjätte, och honom har hon troligen stulit från någon annan.

Här, i mötet med Jesus, blir hon avslöjad men upprättad. Hennes syndiga liv blir uppenbart, men hon får också veta vem Jesus är, att han är JAG ÄR, Guds Smorde, Messias, Kristus, som har ett vatten att ge som man inte hämtar upp ur jordiska brunnar. Han ger det levande vattnet som mättar själens törst och som, för den som där får dricka sig otörstig, blir en flödande källa till evigt liv.

Kvinnan sin kruka stå

Där kom hon för att hämta vatten, och mitt i vardagsbestyren når henne Guds kallelse. Och hon hör och tror. Och plötsligt blir något annat än vardagsgöromålen viktigare för henne. Vad hon har funnit måste också andra få veta. Och så blir hon redskapet för en väckelse i staden Sykar.

Så har många väckelser börjat. Så spreds evangelium den första tiden från provins till provins när de kristna genom förföljelser drevs ut från Jerusalem. De tog budskapet om Jesus, syndares Frälsare, med sig, och de teg inte med vad de trodde på.

Så utbreddes Guds rike. Den enskilde kristnes vittnesbörd i vardagen, i ord, liv och vandel, har tiderna igenom varit den mest framgångsrika missionen. Hur är det bland oss kristna i dag? Kan detsamma sägas om oss som Paulus skriver till korintierna: *"Ni är vårt brev, skrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor. Det är uppenbart att ni är ett Kristusbrev skrivet genom vår tjänst, inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött i era hjärtan."* 2 Kor. 3. När Petrus och Johannes frimodigt inför fienderna bekände Jesu namn, förundrade man sig, men så *"kände de igen dem att de hade varit med Jesus"*.

Så började väckelsen i Samarien genom kvinnans vittnesbörd om Jesus. Det var inte genom att berätta om sig själv och sina underbara upplevelser som väckelsen började. Sådan osund andlighet finns det gott om i våra dagar, men av sådant kommer ingen sann väckelse. Kvinnan visade folket till Jesus, kallade dem till honom, och det bar välsignade frukter:

När samarierna kom till honom bad de att han skulle stanna kvar hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro på grund av hans ord, och de sade till kvinnan: *"Nu tror vi inte bara på grund av vad du har sagt. Vi har själva hört, och vi vet att han verkligen är världens Frälsare."*

Där Jesus och budskapet om honom är det viktiga, står i centrum, där blir människor omvända och kommer till tro.

Innan kvinnan gått och innan folket kommit återvänder lärjungarna med mat. De blir förvånade över att han talar med en kvinna, men de skulle med tiden få lära sig, att med Jesus följde en annan syn på kvinnan än den som rådde i det judiska samhället och i världen runt omkring. Där budskapet om Jesus slog rot, där Jesu makt skapade tro på jorden, lyftes kvinnan ur slaveri och livegenskap och fick ett annat värde än i antikens samhällen. *"Här är inte man eller kvinna- alla är ni ett i Kristus"*, skulle Paulus några år senare förkunna. Det blev också många kvinnor som följde Jesus under hans offentliga verksamhet, och de blev bland hans trognaste följeslagare.

"Jag har mat att äta som ni inte känner till."

Lärjungarna undrar om någon burit mat till honom, men han har en annan sorts mat att äta. Han skulle fullborda sin Faders verk. Han skulle bli vår Frälsare. Detta var hans mat. Att fullborda frälsningsverket var hans lust och vilja, att göra Guds vilja = fullborda lagen och vinna syndernas förlåtelse, liv och salighet – det gav honom mättnad, tillfredsställelse. Visst åt Jesus vanlig mat. Han var ju sann människa. Men han undervisar lärjungarna om sitt uppdrag – att fullborda Guds verk. Och fälten vitnar till skörd. I Guds rike är det inte som i jordbruket. På sin vandring till Galileen, där den stora sådden skall ta sin början, har fälten redan vitnat till skörd i Samarien. Och lärjungarna får gå in i skörden där andra arbetat – alla de Guds vittnen som före dem berett marken, som sått och vattnat, så att även en samaritisk kvinna visste att Messias/Kristus skulle komma och förkunna hela sanningen. Så är arbetet i Guds rike ett arbete i sådd och skörd. Och den som sår får sällan skörda, andra skördar där han sått. Ingen arbetare i Guds rike kan säga om en människas omvändelse: *"Det är mitt verk."* Människor är ringa redskap till att så och vattna och så ger Gud växten. Blir det på annat sätt viker välsignelsen: *"Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som har fört er till tro, var och en med den uppgift som Herren har gett. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, utan bara Gud som ger växten. Den som planterar och den som vattnar är ett, och var och en ska få sin lön efter sitt arbete. Vi är Guds medarbetare, och ni är Guds åker, Guds byggnad. 1 Kor. 3: 5-11.*

Så blev kvinnan vid Jakobs brunn och människorna i Sykar förstlings-skörden i Samarien. I Apg. 8 kan vi läsa om hur nya fält vitnade till skörd i Samarien, och sedan runt om, ut över världen, i enlighet med Jesu löfte till apostlarna: *När den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Apg. 1: 8.*

Så skapar Jesus alltjämt tro på jorden. Han går sig inte längre trött i vägdammet här på jorden, men han finns mitt ibland oss, i Ordet och sakramenten. Dit får vi gå för att höra honom: Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Där finner du Honom, som vet allt om dig. Han är Jesus, syndares Frälsare.

Och snart kommer den stora skördetiden. *"Och jag såg, och se: ett vitt moln, och på molnet satt en som liknade en människoson. På sitt huvud hade han en krona av guld, och i sin hand en skarp skära. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med stark röst till honom som satt på molnet: "Räck ut din skära och skörda, för skördetiden har kommit och jordens skörd är mogen." Han som satt på molnet lät då sin skära gå över jorden, och jorden skördades. Upp. 14:14-16.*

Till dess – må vi låta krukans stå, någon gång försumma vardagsbestyren för att till människor bära kallelsen: Kom och se!

Amen.